

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مکز تحقیقات ساختمان و مسکن

جمهوری اسلامی ایران
وزارت مسکن و شهرسازی

روش ملی طرح مخلوط

بتن

نشریه شماره: ض - ۴۷۹

چاپ دوم: ۱۳۸۸

عنوان و نام پدیدآور	: روش ملی طرح مخلوط بتن/وزارت مسکن و شهرسازی، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن.
مشخصات نشر	: تهران: مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، ۱۳۸۶.
مشخصات ظاهری	: ۳۲ ص: جدول، نمودار.
فروش	: مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن؛ نشریه شماره خن - ۴۷۹.
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۹۹۰۳-۵۴-۵
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیبا
یادداشت	: پشت جلد به انگلیسی: The national method for concrete mix design.
موضوع	: بتن - مخلوط کردن.
شناسه افزوده	: مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن
ردیبندی کنگره	: TA۴۳۹/۹۴ ۱۳۸۶
ردیبندی دیوبی	: ۶۶۶/۸۹۳
شماره کتابشناسی ملی	: ۱۱۴۹۷۱۲

تصویب شماره ۸۷/۵۶۱ چاپ کتاب، شورای علمی انتشارات مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

روش ملی طرح مخلوط بتن

نشریه شماره خن - ۴۷۹، چاپ اول: ۱۳۸۶ چاپ دوم: ۱۳۸۸

ناشر: مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

تنظیم برای چاپ: نسرین مقدس

شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه

بهای: ۵۰۰۰ ریال

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

مسئولیت صحت دیدگاه‌های علمی بر عهده نگارندگان محترم می‌باشد.

کلیه حقوق چاپ و انتشار اثر به ناشر تعلق دارد.

نشانی: بزرگراه شیخ فضل ا... نوری، خیابان پاس-فرهنگیان، خیابان ارشاد، خیابان سوم صنعتی پستی: ۱۳۱۴۵-۱۶۹۶

تلفن: ۸۸۲۵۰۵۹۴۲-۶ دورنگار: ۸۸۲۵۰۵۹۴۱

پست الکترونیکی: president@bhrc.ac.ir صفحه الکترونیکی: <http://www.bhrc.ac.ir>

دفتر فروش: نرسیده به میدان ولی‌عصر، مجتمع اداری - تجاری ولی‌عصر، واحد ۸۲ تلفن: ۸۸۹۴۰۳۶۰

ISBN: 978-964-9903-54-5

شماره شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۹۹۰۳-۵۴-۵

پیشگفتار

امروزه بتن در سطح وسیع در جهان، مورد استفاده است و بعنوان ماده ساختمانی قرن مطرح می‌باشد. با توجه به روند توسعه روزافزون و سرمایه‌گذاری‌های عمرانی در کشور نیاز است تا به این ماده مهم توجه ویژه‌ای گردد.

طرح مخلوط بتن، روند تعیین نسبت اجزاء بتن است به نحوی که بتن تا حد امکان مقرن به صرفه شود و الزامات مورد نیاز شامل خواص فیزیکی، مکانیکی و دوام را برآورده نماید. روش طرح مخلوط بتن منطبق با فناوری و مصالح بومی کشور، روند تصمیم گیری در انتخاب نسبت‌های مناسب اجزای بتن را تسریع کرده و باعث ایجاد یک زبان مشترک برای دست اندکاران این صنعت بتن خواهد شد.

مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن با توجه به تجربیات ارزشمند در زمینه فناوری بتن، از سالها پیش به این ضررورت پی برد تا روشی منسجم، کاربردی و سازگار با مشخصات مصالح کشور برای طرح مخلوط بتن تدوین نماید. "روش ملی طرح مخلوط بتن"، پس از مطالعات و تحقیقات آزمایشگاهی گستردده در سال ۱۳۸۶ تدوین شد و در اختیار متخصصان این صنعت قرار گرفت. سادگی استفاده از این روش و عدم نیاز به سعی و خطای زیاد در ساخت مخلوط‌های آزمایشگاهی، به علت اطباق آن با مشخصات و ویژگی‌های مصالح موجود در کشور، از مزایای این روش است.

هم اینک که این مجموعه مورد استقبال جامعه مهندسی قرار گرفته است، چاپ دوم آن پس از کسب نظرات صاحب‌نظران و متخصصان، با ویرایش و اصلاحات لازم در اختیار علاقه‌مندان قرار می‌گیرد. همچنین این مرکز همواره آماده دریافت نظرات و پیشنهادات درخصوص این روش خواهد بود. امید است این مجموعه بتواند در روند توسعه پایدار این مرز و بوم و استفاده صحیح از منابع ارزشمند آن اثرگذار باشد.

سید محمود فاطمی عقدا

رئیس مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

کمیته تدوین:

دکتر پرویز قدوسی
دکتر علی اکبر رمضانیانپور
دکتر طیبه پرهیز کار
دکتر علیرضا باقری
دکتر محسن تدین
مهندس امیر مازیار رئیس قاسمی
مهندس علیرضا پور خورشیدی

کمیته تهیه متن اولیه:

دکتر پرویز قدوسی
دکتر محسن تدین
مهند امیر مازیار رئیس قاسمی
مهند علیرضا پور خورشیدی

کمیته بازبینی و کنترل:

دکتر علی اکبر رمضانیانپور
دکتر پرویز قدوسی
دکتر طیبه پرهیز کار
مهند امیر مازیار رئیس قاسمی
دکتر علیرضا باقری
دکتر هرمز فامیلی
زنده یاد دکتر مهدی قالیبافیان
دکتر محسن تدین

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
بخش اول: مقدمه	۱
۱-۱ کلیات	۱
۲-۱ دامنه کاربرد	۲
بخش دوم: مبانی طرح	۳
۲-۱ حاشیه ایمنی مقاومت	۳
۲-۲ اندازه‌گیری روانی	۳
۳-۲ آب آزاد	۴
۴-۲ نوع سنگانه‌ها	۴
۵-۲ دانه‌بندی سنگانه	۴
۶-۲ سیمان مصرفی	۵
۷-۲ شرایط عملآوری و سن آزمایش	۵
۸-۲ دوام	۵
بخش سوم: تعیین انحراف معیار و مقاومت فشاری متوسط لازم	۷
۱-۳ مقاومت فشاری متوسط لازم	۷
۲-۳ تعیین انحراف معیار	۷
۱-۲-۳ محاسبه انحراف معیار بر اساس نتایج آماری پژوهش‌های قبلی	۸

۹.....	۲-۲-۳ تعیین انحراف معیار در صورت عدم دسترسی به اطلاعات آماری
۱۱.....	بخش چهارم: روش طرح مخلوط
۱۱.....	۱-۴ گام اول: تعیین نسبت آب به سیمان
۱۴.....	۲-۴ گام دوم: انتخاب منحنی سنگانه
۱۶.....	۳-۴ گام سوم: تعیین مقدار آب آزاد بتن
۱۹.....	۴-۴ گام چهارم: تعیین مقدار سیمان در بتن
۱۹.....	۱-۴ فاکتور K برای خاکستر بادی
۲۰.....	۲-۴ فاکتور K برای دوده سیلیسی
۲۱.....	۴-۵ گام پنجم: تعیین مقدار سنگانه در بتن

فهرست جداول

عنوان جدول	صفحه
جدول ۱-۲ طبقه‌بندی بتن تازه بر اساس مقدار اسلامپ	۳
جدول ۱-۳ انحراف معیار بر اساس رتبه‌بندی کارگاه و مقاومت مشخصه بتن	۹
جدول ۲-۳ رتبه‌بندی کارگاه‌ها بر اساس وضعیت تولید بتن، نظارت و کنترل کیفیت	۱۰
جدول ۱-۴ مقادیر K بر حسب رده مقاومتی سیمان برای جایگزینی خاکستر بادی به جای سیمان	۲۰
جدول ۲-۴ مقادیر K بر حسب مقدار آب به سیمان برای جایگزینی دوده سیلیسی به جای سیمان	۲۰
جدول ۳-۴ مقدار هوای ناخواسته در بتن (V_a)	۲۱

فهرست شکل‌ها

<u>عنوان شکل</u>	<u>صفحه</u>
شکل ۱-۴ رابطه بین نسبت آب به سیمان (W/C) و مقاومت فشاری بتن در سن ۲۸ روزه شکل ۲-۴ منحنی‌های دانه‌بندی مخلوط سنگدانه‌های ریز و درشت، با حداکثر اندازه ۹/۵ میلی‌متر..... شکل ۳-۴ منحنی‌های دانه‌بندی مخلوط سنگدانه‌های ریز و درشت، با حداکثر اندازه ۱۹ میلی‌متر..... شکل ۴-۴ منحنی‌های دانه‌بندی مخلوط سنگدانه‌های ریز و درشت، با حداکثر اندازه ۲۵ میلی‌متر..... شکل ۵-۴ منحنی‌های دانه‌بندی مخلوط سنگدانه‌های ریز و درشت، با حداکثر اندازه ۳۷/۵ میلی‌متر..... شکل ۶-۴ مقدار آب مورد نیاز بتن بر حسب مقدار روانی و مدول نرمی سنگدانه‌ها (سنگدانه‌هایی که به دلیل شکل و بافت خود، به آب کمی نیاز دارند)..... شکل ۷-۴ مقدار آب مورد نیاز بتن بر اساس مقدار روانی و مدول نرمی سنگدانه‌ها (سنگدانه‌هایی که به دلیل شکل و بافت خود به آب زیادی نیاز دارند).....	۱۳..... ۱۰..... ۱۰..... ۱۶..... ۱۶..... ۱۷..... ۱۸.....

بخش اول

مقدمه

۱-۱ کلیات

طرح مخلوط بتن، فرآیند تعیین نسبت اجزای بتن است، به نحوی که بتن تولید شده تا حد امکان مقرن به صرفه باشد و الزامات مورد نیاز را تأمین کند. این الزامات معمولاً، مقاومت فشاری، کارایی و دوام می‌باشد.

تعیین نسبت‌های اجزای بتن بر اساس روابط تجربی انجام می‌شود. طرح مخلوط به مفهوم فرآیندی است که طی آن ترکیب مناسب اجزای بتن، طبق مشخصات فنی داده شده، تعیین می‌گردد. سازوکار طرح مخلوط پیچیده است، زیرا با تغییر دادن یک متغیر ممکن است خواص بتن به صورت متضاد تحت تأثیر قرار بگیرد. برای مثال، افزودن آب به مخلوط بتن با کارایی کم، ممکن است روانی را افزایش دهد، اما مقاومت را کم می‌کند. در حقیقت، کارایی خود از دو مؤلفه اصلی تشکیل یافته است، که شامل روانی (آسانی در جاری شدن) و چسبندگی (مقاومت در مقابل جاذبیت ذرات) می‌باشد که وقتی به مخلوط آب افزوده می‌شود، ممکن است این دو مشخصه، عملکردی مخالف یکدیگر نشان دهن. بنابراین، طرح مخلوط، هنر متعادل کردن این اثرهای متضاد است. بسیاری از مهندسان از اینکه نمی‌توان طرح مخلوط را بر اساس یک سری روابط و محاسبات عددی انجام داد، احساس ناخشنودی می‌کنند، اما با درک صحیح اصول و با کمی تجربه می‌توان به هنر طرح مخلوط مسلط شد.

در طرح مخلوط ممکن است معیارهای دیگری مانند کاهش جمع‌شدگی، خوش و ... در نظر گرفته شود. هر چند تاکنون تلاش زیادی در خصوص جنبه‌های نظری طرح مخلوط انجام شده است، اما هنوز از روش‌های تجربی استفاده می‌شود. به عبارت دیگر، روش‌های طرح مخلوط برای انتخاب اولیه نسبت‌ها مفید می‌باشند، اما برای تعیین نسبت‌های نهایی نیاز

به ساخت مخلوطهای آزمایشی و تنظیم نسبت‌ها وجود دارد. روابط تجربی، به طور معمول به عنوان راهنمای مورد استفاده قرار می‌گیرند و مخلوطهای آزمایشی بر اساس این روابط ساخته می‌شوند. در صورت مغایر بودن مشخصه بتن تازه و سخت شده مخلوطهای آزمایشی با مشخصه مورد نظر، باید در طرح مخلوط تجدید نظر به عمل آید.

در روش ارائه شده به عنوان روش ملی طرح مخلوط بتن، تطابق با استاندارد سنجانه‌های بتن (استاندارد ملی ایران به شماره ۳۰۲) و همچنین آیین‌نامه بتن ایران و ویژگی‌های سیمان پرتلند (استاندارد ملی ایران به شماره ۳۸۹)، در نظر گرفته شده است.

قابل ذکر است که روش ارائه شده به عنوان راهنمای اولیه طرح مخلوط به کار می‌رود و باید مخلوطهای آزمایشگاهی و همچنین مطابق با شرایط کارگاه ساخته شوند و پس از بررسی نتایج مقاومت فشاری و دیگر الزامات طرح، نسبت‌های مخلوط، نهایی گردند. همچنین توصیه می‌شود، جهت تولیدات بیشتر و به منظور آشنایی کامل با جزئیات روش، به راهنمای روش ملی طرح مخلوط بتن مراجعه شود.

۲-۱ دامنه کاربرد

دامنه کاربرد این روش طرح مخلوط به شرح زیر است:

﴿ تعیین نسبت‌های اختلاط اجزای بتن‌های معمولی مورد مصرف در ساختمان‌ها و سازه‌های بتُنی متعارف

﴿ دستیابی به مشخصات فنی مورد انتظار از بتن، که این مشخصات فنی مورد نظر معمولاً بر اساس آیین‌نامه‌های معتبر، تعیین و ملاک عمل قرار می‌گیرند. مشخصات فنی می‌توانند شامل مقاومت مشخصه فشاری، پارامترهای دوام، حداقل اندازه سنجانه، پوشش روی میلگردها و ... باشند.

﴿ این روش، برای طرح مخلوط بتن‌های ویژه مانند بتن‌های حجیم، بتن‌های سبک، بتن‌های سنگین و ... مستقیماً قابل کاربرد نمی‌باشد و برای این نوع بتن‌ها، این روش با اعمال تمهدات خاص و تغییراتی، قابل استفاده است.

بخش دوم

مبانی طرح

۱-۲ حاشیه ایمنی مقاومت

به دلیل تغییرات در مقدار مقاومت بتن، ناشی از غیریکنواختی احتمالی در مصالح، اجزای بتن، ساختن، ریختن، تراکم، عمل آوری و ...، مخلوط بتن باید طوری طرح گردد که از مقاومت میانگین بیشتری نسبت به مقاومت مورد نظر برخوردار باشد. بنابراین، مقاومت مشخصه، که در واقع همان مقاومت مورد نظر در طراحی و ساخت سازه می‌باشد، باید به اندازه حاشیه ایمنی افزایش داده شود (مقاومت فشاری متوسط لازم). حاشیه ایمنی مقاومت بر اساس اطلاعات آماری تعیین می‌گردد. روش تعیین حاشیه ایمنی در بخش دوم شرح داده شده است.

۲-۲ اندازه‌گیری روانی

در روش طرح مخلوط ارائه شده برای سنجش روانی بتن، از آزمایش اسلامپ استفاده شده است. طبقه‌بندی روانی بتن تازه در این روش، طرح مخلوط مطابق استاندارد ملی ایران به شماره ۳۵۱۹، در نظر گرفته شده است جدول (۱-۲) .

جدول ۱-۲ طبقه‌بندی بتن تازه بر اساس مقدار اسلامپ

اسلامپ (میلی‌متر)	طبقه‌بندی	
۴۰ تا ۱۰	سفت	S1
۹۰ تا ۵۰	خیبری	S2
۱۰۰ تا ۱۵۰	روان	S3
بزرگتر یا مساوی ۱۶۰	خیلی روان (سیال)	S4

*در صورتی که اسلامپ بتن تازه کمتر از ۱۰ میلی‌متر و یا بیشتر از ۲۱۰ میلی‌متر باشد، آزمایش اسلامپ دقیق مناسبی ندارد و باید از روش‌های مناسب دیگر، برای اندازه‌گیری روانی استفاده نمود.

۳-۲ آب آزاد

کل آب مخلوط بتن شامل آب جذب شده توسط سنگدانه، برای رسیدن به شرایط اشباع با سطح خشک و همچنین آب آزاد برای انجام شدن هیدراسيون سيمان و تامين کارايي می باشد.

چنانچه در شرایط واقعی، مقدار رطوبت سنگدانه‌ها در حد كمتر از حالت اشباع با سطح خشک باشد، باید مقدار آب مورد نياز برای رساندن سنگدانه به حالت اشباع با سطح خشک تعیین و به مقدار آب اختلاط افزوده شود و در صورتی که مقدار رطوبت سنگدانه‌ها بيش از رطوبت سنگدانه در حالت اشباع با سطح خشک باشد، باید مقدار آب معادل رطوبت اضافي از آب اختلاط کم گردد.

در روش ارائه شده، نسبت آب به سيمان، بهصورت نسبت آب آزاد به سيمان در نظر گرفته شده، و مقدار آب آزاد نيز بر اساس رطوبت سنگدانه‌ها در حالت اشباع با سطح خشک منظور گردیده است.

۴-۲ نوع سنگدانه‌ها

دو عامل بسيار مهم که از ويزگي‌های سنگانه است و در مشخصه‌های بتن اثر می‌گذارد، شکل ذرات و بافت سطحي سنگدانه است. شکل ذرات عامل مهمی در کارايي مخلوط است و بافت سطحي در پيوستگي بين خمير سيمان و سنگدانه و مقاومت بتن مؤثر است. در روش ملي طرح مخلوط بتن، سنگانه از نظر شکل به دو نوع، گرددگوش و گوشدار (تيزگوش) تقسيم شده است.

به طور کلي، سنگدانه شکسته شامل ذرات غيرمنظمه و تيزگوش است و معمولاً بافت سطحي دانه‌ها نيز زبر می‌باشد. بنابراین کارايي مخلوط کاهش می‌يابد، اما معمولاً مقاومت آن نسبت به مخلوط با سنگدانه گرددگوش بيشتر است. لذا انتخاب نوع سنگدانه برای بتن با مقاومت‌های نسبتاً زياد از اهميت بيشتری برخوردار است و بهتر است که از سنگدانه‌های شکسته استفاده شود. شایان ذكر است، تأثير شکل و بافت درشت‌دانه‌ها در اين خصوص بيشتر از ريزدانه‌ها می‌باشد.

۵-۲ دانه‌بندی سنگدانه

دانه‌بندی سنگدانه‌ها نيز عامل مهمی در خواص بتن است. معمولاً محدوده دانه‌بندی طوری در نظر گرفته می‌شود که از طرفی از حجم فضای خالي بين سنگدانه‌ها تا آنجا که

امکان دارد، کاسته شود و از طرف دیگر، کارایی مناسبی برای بتن تأمین گردد. زیرا اگرچه می‌توان منحنی دانه‌بندی و محدوده آن را طوری ارائه کرد که حداقل فضای منافذ به دست آید، اما ممکن است چنین مخلوطی دارای کارایی مناسبی نباشد.

در روش ملی طرح مخلوط بتن، منحنی‌های ترکیب شن و ماسه با حداقل اندازه سنگانه‌های $9/5$ ، 19 ، 25 و $37/5$ میلی‌متر در نظر گرفته شده است، به گونه‌ای که با انتخاب درصد مناسب سنگانه ریز و درشت استاندارد (استاندارد ملی ایران 302)، توزیع دانه‌ها مطابق محدوده منحنی‌های ارائه شده حاصل می‌گردد.

۶-۲ سیمان مصرفی

انواع مختلف سیمان و رده مقاومت سیمان در آهنگ کسب مقاومت بتن و خواص بتن اثر مستقیم دارد. در این روش طرح مخلوط، نوع سیمان مصرفی پرتلند با رده‌های مقاومتی 325 ، 425 و 525 کیلوگرم بر سانتیمتر مربع (طبق استاندارد ایران) در نظر گرفته شده است. در صورتی که از انواع دیگر سیمان پرتلند استفاده شود، باید روند کسب مقاومت و مقدار مقاومت آن بر اساس آزمایش‌های مربوط تعیین و با رده‌بندی انتخاب شده در این طرح مطابقت داده شود.

۷-۲ شرایط عمل آوری و سن آزمایش

معمولًاً مقاومت بتن با افزایش سن آن، افزوده می‌شود، اما در بسیاری از مشخصات فنی، مقاومت 28 روزه، به عنوان معیار سنجش مقاومت، ذکر می‌گردد. بر همین اساس، در روش ملی طرح مخلوط، مقاومت آزمونه‌های استوانه‌ای بتن، که تا سن 28 روز در شرایط استاندارد عمل آوری شده‌اند (مطابق با آیین‌نامه بتن ایران) در نمودارها و منحنی‌ها در نظر گرفته شده است.

۸-۲ دوام

دوام بتن، عملکرد بتن در شرایط محیطی است که در معرض آن قرار می‌گیرد و در افزایش عمر مفید پیش‌بینی شده آن، بسیار حائز اهمیت است. بنابراین نسبت اجزای مخلوط که در این روش تعیین می‌گردد، باید با مقادیر مجاز در مشخصات فنی خصوصی و همچنین آیین‌نامه بتن ایران، مقایسه گردد. معمولًاً، طرح مخلوط بتن، بر اساس دوام با محدود کردن نسبت آب به سیمان حداقل و یا حداقل مقدار سیمان و انتخاب نوع سیمان و یا مواد افزودنی معدنی و شیمیایی، صورت می‌گیرد.

بخش سوم

تعیین انحراف معیار و مقاومت فشاری متوسط لازم

۱-۳ مقاومت فشاری متوسط لازم

مقاومت فشاری متوسط لازم مطابق با " آییننامه بتن ایران"، باید برابر با بزرگترین مقدار به دست آمده از هر یک از دو رابطه زیر در نظر گرفته شود:

$$f_{cm} = f_c + 1.34S + 1.5 \text{ N/mm}^2 \quad (1-3)$$

$$f_{cm} = f_c + 2.33 S - 4 \text{ N/mm}^2 \quad (2-3)$$

که در آنها:

$$\text{N/mm}^2 = \text{ مقاومت فشاری متوسط بتن، } f_{cm}$$

$$\text{N/mm}^2 = \text{ مقاومت فشاری مشخصه بتن بر اساس آزمونهای استوانه‌ای، } f_c$$

$$\text{N/mm}^2 = \text{ انحراف استاندارد مقاومت فشاری آزمونهای، } S$$

$$(هر \text{ N/mm}^2 ۱ \text{ kg/cm}^2 \text{ تقریباً معادل } ۱۰ \text{ می‌باشد})$$

۲-۳ تعیین انحراف معیار

برای تعیین انحراف معیار می‌توان از دو روش استفاده کرد:

اگر از نتایج آماری پروژه‌های مشابه قبلی استفاده می‌گردد، باید طبق بند ۱-۲-۳ انحراف معیار محاسبه گردد.

- منظور از پروژه‌های مشابه پروژه‌هایی است که:

- مصالح مصرفی به کار رفته در آن و پروژه موجود از نظر نوع و مشخصات فنی مشابه داشته باشند.

- شرایط نظارت و کنترل کیفیت آنها و پروژه موجود تشابه داشته باشد.
- مقدار تفاوت در مقاومت فشاری مشخصه بتن در آنها و پروژه موجود از 5 N/mm^2 بیشتر نباشد.

در غیر این صورت برای مواردی که اطلاعات آماری وجود ندارد، از روش ارائه شده در بند ۲-۲-۳ استفاده می‌شود.

۱-۲-۳ محاسبه انحراف معیار بر اساس نتایج آماری پروژه‌های قبلی

در این روش باید بر اساس نتایج مقاومت فشاری آزمونهای آزمایش‌های پروژه‌های مشابه به دست آمده است، انحراف معیار را با استفاده از رابطه ۳-۳ محاسبه کرد.

$$s = \sqrt{\frac{\sum (x - m)^2}{n - 1}} \quad (3-3)$$

که در آن:

x : مقاومت فشاری آزمونه

m : میانگین مقاومت فشاری آزمونهای

n : تعداد آزمونهای

نتایج آزمایش حداقل ۳۰ نمونه متوالی باید از پروژه مشابه قبلی موجود باشد. اگر کمتر از ۳۰ نتیجه آزمایش موجود باشد، باید بر اساس رابطه ۴-۴، ضریب اصلاحی برای انحراف معیار محاسبه گردد:

$$R = [0.75 + (\frac{2}{n})^{\frac{1}{2}}] \quad (4-3)$$

که در آن:

n = تعداد آزمونهای

چنانچه نتایج آزمایش حداقل ۳۰ نمونه متوالی موجود نباشد، می‌توان از دو گروه نمونه‌های متوالی با مجموع حداقل ۲۰ آزمایش استفاده کرد. در چنین حالتی باید انحراف معیار دو گروه آزمایش بر اساس رابطه ۳-۵ به صورت میانگین آماری محاسبه گردد:

$$S = \left[\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{\frac{n_1 + n_2 - 2}{2}} \right]^{\frac{1}{2}} \quad (5-3)$$

کہ دد آز:

S= میانگین آماری انحراف معیار در گروه نمونه‌های متوالی

S_1, S_2 = انحراف معیار محاسبه شده از دو گروه نمونه‌های متوالی

n_1, n_2 = تعداد نمونه‌ها در دو گروه متوالی

- اگر از روش "محاسبه انحراف معیار بر اساس نتایج پروژه‌های مشابه" استفاده می‌شود، باید موارد زیر در نظر گرفته شود:
 - مقدار انحراف معیار فرض شده باید پس از کسب اطلاعات کافی در حین اجرای پروژه، بر اساس انحراف معیار واقعی اصلاح گردد.
 - در هیچ شرایطی نباید انحراف معیار کارگاهی کمتر از $2/5 \text{ N/mm}^2$ در نظر گرفته شود.

۲-۲-۳ تعیین انحراف معیار در صورت عدم دسترسی به اطلاعات آماری

در مواردی که نتایج مقاومت فشاری آزمونهای از نتایج آماری پژوهش‌های قبلی، در دسترس نباشد، می‌توان بر اساس سطح نظارت و کنترل کیفیت کارگاه و مقاومت مشخصه بتن مقدار انحراف معیار (برای مقاومت آزمونهای استوانه‌ای) را از جدول ۱-۳ تخمین زد.

جدول ۱-۳ انحراف معيار بر اساس رتبه‌بندی کارگاه و مقاومت مشخصه بتن

مقاومت مشخصه بتن (N/mm^2)					رتبه بندی کارگاه
و بیشتر ۴۰	۳۵ و ۳۰	۲۵	۲۰	۱۶	
۴/۵	۴	۲/۵	۳	۲/۵	الف
۵/۵	۵	۴/۵	۴	۳/۵	ب
۶/۵	۶	۵/۵	۵	۴/۵	ج

 ۱۰ / مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

رتبه‌بندی کارگاه به شرایط تولید، نظارت و کنترل کیفیت بستگی دارد. به طور کلی کارگاه‌ها به ۳ درجه الف، ب و ج تقسیم می‌شوند. برای تعیین رتبه کارگاه باید از اطلاعات داده شده در جدول ۲-۳ استفاده کرد.

جدول ۲-۳ رتبه‌بندی کارگاه‌ها بر اساس وضعیت تولید بتن، نظارت و کنترل کیفیت

وضعیت کنترل کیفیت			شرایط تولید و کنترل
الف	ب	ج	
وزنی	وزنی	حجمی	توزین یا پیمانه کردن سیمان
وزنی	وزنی	حجمی	توزین یا پیمانه کردن سنگانه
کنترل شده	کنترل شده	بدون کنترل	کنترل دانه‌بندی سنگانه
کنترل شده	کنترل شده	بدون کنترل	کنترل رطوبت سنگانه
در سطح خوب	در سطح عالی	در سطح ضعیف	نظارت بر تولید
موجود است	موجود است	در سطح محدود	امکانات آزمایشگاهی
مداوم	گاهی اوقات	در سطح محدود	تدابع در آزمایش
وجود دارد	وجود دارد	در سطح محدود	نیروی متخصص تولید بتن

بخش چهارم

روش طرح مخلوط

مقدمه

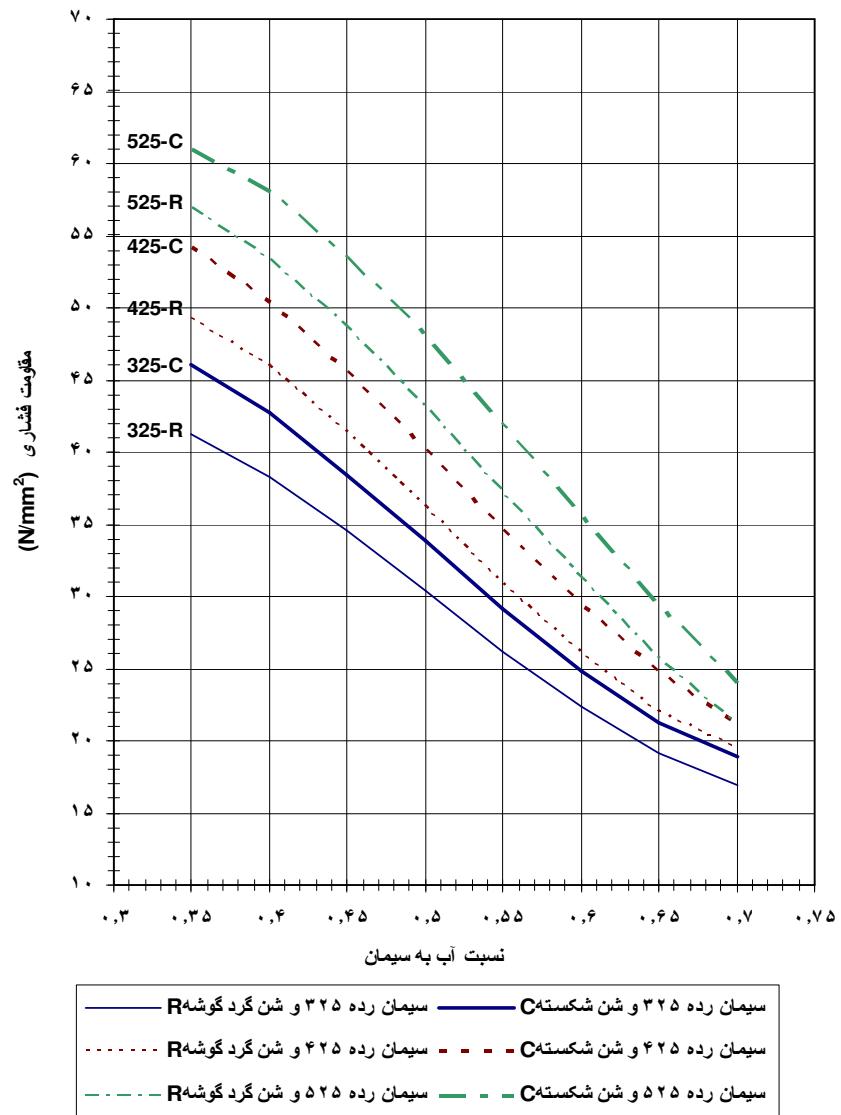
- طرح مخلوط بتن باید بر اساس در نظر گرفتن همه یا تعدادی از عوامل زیر صورت گیرد:
- نسبت آب به سیمان (یا نسبت آب به مواد سیمانی)
- مشخصات و خصوصیات سنگدانه (شکل، بافت و حداقل اندازه سنگدانه)
- مقاومت
- کارایی
- دوام
- همه این عوامل با در نظر گرفتن مواردی مانند نوع سیمان، مواد افزودنی، مقدار هوای بتن و ... تأثیر می‌پذیرد.

۱-۴ گام اول: تعیین نسبت آب به سیمان

نسبت مؤثر آب به سیمان به مفهوم نسبت مقدار آب آزاد به مقدار سیمان در بتن تازه است. ارتباط بین نسبت آب به سیمان و مقاومت بتن بر این اساس است که افزایش نسبت آب به سیمان سبب افزایش منافذ مویینه در بتن می‌شود. بنابراین با کاهش نسبت آب به سیمان به مقاومت بتن افزوده می‌شود. نسبت آب به سیمان اثر قابل توجهی در مقاومت بتن دارد.

از همه مهمتر این که وقتی مقدار سیمان تغییر داده می شود و مقدار آب ثابت نگه داشته می شود، روانی بتن به همان نسبت تغییر نمی کند. به عبارت دیگر، افزایش مقدار سیمان تا حد معینی، مقاومت فشاری را افزایش می دهد، زیرا از نسبت آب به سیمان کاسته می شود، اما روانی تقریباً بدون تغییر می ماند. از طرف دیگر، وقتی که مقدار سیمان ثابت نگه داشته می شود و مقدار آب تغییر می کند، روانی بتن در حدی قابل توجه تغییر می کند. اگر روانی بتن در حد سفت باشد، امکان دارد به دلیل عدم تراکم مطلوب، مقاومت فشاری کاهش یابد.

با استفاده از شکل ۱-۴ بر اساس مقاومت ملات استاندارد سیمان (رده مقاومتی سیمان) و مقاومت فشاری متوسط بتن، نسبت آب به سیمان (W/C) تعیین می گردد. در منحنی های شکل ۱-۴، مقدار هوای ناخواسته در بتن ۱ تا ۲ درصد فرض شده است. همچنین در ارائه منحنی ها، حداکثر اندازه سنگدانه ها ۱۹ تا ۲۵ میلی متر، فرض شده و در یک نسبت آب به سیمان برابر، با کاهش حداکثر اندازه سنگدانه، مقاومت فشاری افزایش می یابد. در صورت استفاده از مواد حباب ساز، به ازای هر یک درصد حباب هوای عمده (مازاد بر هوای ناخواسته)، باید ۴ درصد از مقدار نسبت آب به سیمان (تعیین شده از شکل ۱-۴) کاسته شود تا مقاومت فشاری مورد نظر حاصل گردد. در این منحنی ها رده بندی سیمان ها بر اساس مقاومت استاندارد آنها و همچنین شکل سنگدانه های درشت از نظر تیزگوشه یا گردگوشه بودن در نظر گرفته شده است. به این نکته باید دقت کرد که در طرح مخلوط بتن هایی که، فقط معیار مقاومت و روانی باید کنترل شوند، استفاده از درشت دانه های تیزگوشه و یا گردگوشه چندان تفاوتی ندارد، اما اگر نسبت آب به سیمان به عنوان معیار دوام محدود شده باشد، مخلوط بتن با سنگدانه گردگوشه نیاز به سیمان کمتری دارد.

شکل ۱-۴ رابطه بین نسبت آب به سیمان (w/c) و مقاومت فشاری بتن در سن ۲۸ روزه

۲-۴ گام دوم: انتخاب منحنی سنگدانه

برای ساخت بتن همگن، ضروری است که سنگدانه‌های ریز و درشت به گونه‌ای با یکدیگر مخلوط شوند که ضمن ایجاد انسجام کافی، بتن نیز دارای کارایی مناسب باشد. بدین منظور بر اساس منحنی‌های ارائه شده در شکل‌های ۲-۴ تا ۵-۴ برای حداقل اندازه سنگدانه‌های ۱۹، ۹/۵، ۲۵، ۳۷/۵ میلی‌متر، نسبت اختلاط ریزدانه‌ها و درشت‌دانه‌ها تعیین می‌گردد. سپس به منظور محاسبه مقدار آب لازم (گام سوم)، مدول نرمی سنگدانه‌ها محاسبه می‌شود. برای محاسبه مدول نرمی، باید، مجموع تجمعی وزنی سنگدانه‌های مانده روی الکهای ۳۷/۵، ۹/۵، ۳۷/۵، ۴/۷۵، ۹/۵، ۲/۳۶، ۴/۷۵، ۹/۵ و ۰/۳۰ میلی‌متر، را بر عدد ۱۰۰ تقسیم کرد.

اهمیت دانه‌بندی را می‌توان به این صورت مطرح کرد که مقدار خمیر سیمان در بتن، تابع فضای خالی بین سنگدانه‌ها و کل مساحت سطح سنگدانه‌ها می‌باشد، زیرا منافذ بین سنگدانه‌ها توسط خمیر سیمان اشغال می‌گردد و سطح سنگدانه‌ها باید با خمیر سیمان انود شود. وقتی که اندازه سنگدانه یکنواخت باشد، حجم منافذ بین سنگدانه‌ها افزایش می‌یابد. اما اگر از سنگدانه‌هایی با اندازه مختلف استفاده شود، ذرات کوچکتر بین دانه‌های بزرگتر قرار می‌گیرند و به این ترتیب، منافذ کاهش می‌یابند و از مقدار مورد نیاز خمیر سیمان کاسته می‌شود. به طور نظری می‌توان برای هر حداقل اندازه سنگدانه، یک منحنی دانه‌بندی با حداقل فضای منافذ را به دست آورد. اما چنین توزیع اندازه نمی‌تواند بتن با کارایی مناسب تولید کند، بنابراین باید بین کارایی و اقتصاد تعادل برقرار نمود.

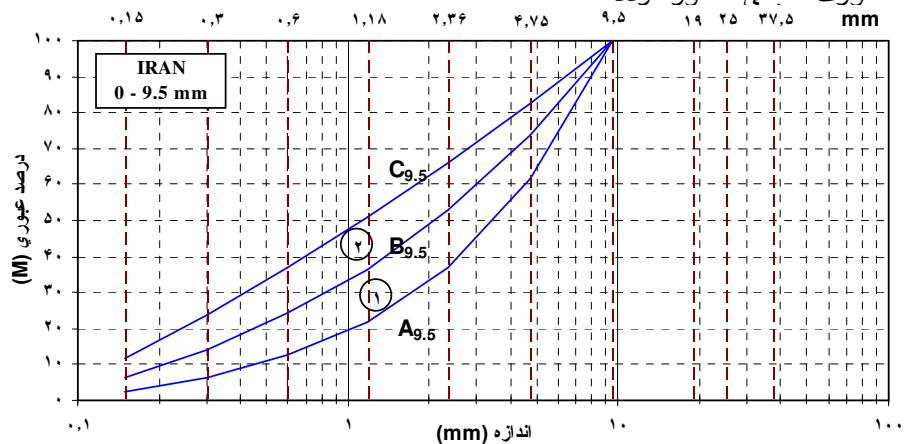
عمولاً تولید سنگدانه‌ها به نحوی است که دانه‌بندی آنها کاملاً با دانه‌بندی استاندارد مطابقت ندارند. لذا ضروری است که سنگدانه‌ها با دانه‌بندی‌های مختلف به گونه‌ای اصلاح شوند که در محدوده‌های استاندارد سنگدانه‌های ریز یا درشت و یا مخلوط آنها قرار گیرند.

مقاومت بتن‌ها با نسبت یکسان آب به سیمان، بویژه در مقادیر کم آن، با کاهش اندازه حداقل سنگدانه، عموماً افزایش می‌یابد. دلیل این پدیده احتمالاً این است که مقاومت پیوستگی بین خمیر سیمان و ذرات سنگدانه بزرگ، کمتر از سنگدانه کوچک می‌باشد، زیرا مساحت ویژه سنگدانه بزرگ، کمتر از سنگدانه کوچک است. از طرف دیگر، افزایش اندازه حداقل سنگدانه، مقدار آب مورد نیاز مخلوط را برای کارایی مشخص کاهش می‌دهد. در نتیجه نسبت آب به سیمان کاهش و مقاومت افزایش می‌یابد، بنابراین، افزایش اندازه سنگدانه دو اثر متضاد دارد. بر اساس حداقل اندازه سنگدانه مصروفی در بتن، می‌توان از شکل‌های ۲-۴ تا ۵-۴ منحنی مورد نظر را انتخاب نمود. در شکل‌های مذکور حروف A، B و C نشان‌دهنده محدوده دانه‌بندی درشت، متوسط و دانه‌بندی ریز است. چنانچه دانه‌بندی

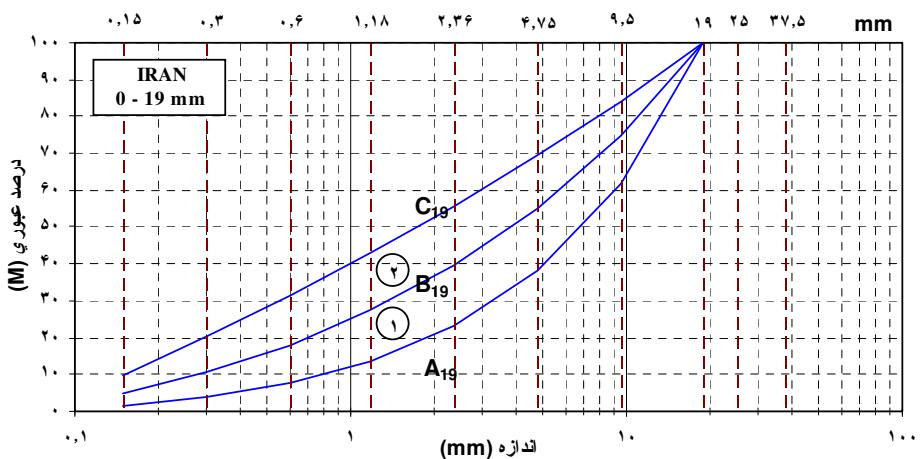

سنگدانه در محدوده ۱ قرار بگیرد، منحنی دانه‌بندی درشت و اگر دانه‌بندی مطابق با محدوده ۲ باشد، منحنی دانه‌بندی ریز محسوب می‌گردد. در واقع تمايل به سمت فوقانی منحنی، باعث می‌شود که مخلوط دارای بافت ریزتر، چسبنده‌تر و دارای قابلیت پمپ‌پذیری بیشتری باشد. منحنی‌های دانه‌بندی در شکل‌های ۲-۴ تا ۵-۴، درصد تجمعی گذشته از هر الک را بر حسب حجم نشان می‌دهد. اگر چگالی ذرات سنگدانه‌ها با اندازه‌های مختلف، یکسان باشد، می‌توان منحنی‌ها را به عنوان درصدهای تجمعی وزنی در نظر گرفت. اگر چگالی ذرات سنگدانه با اندازه‌های مختلف، یکسان نباشد، لازم است منحنی‌های دانه‌بندی مخلوط سنگدانه

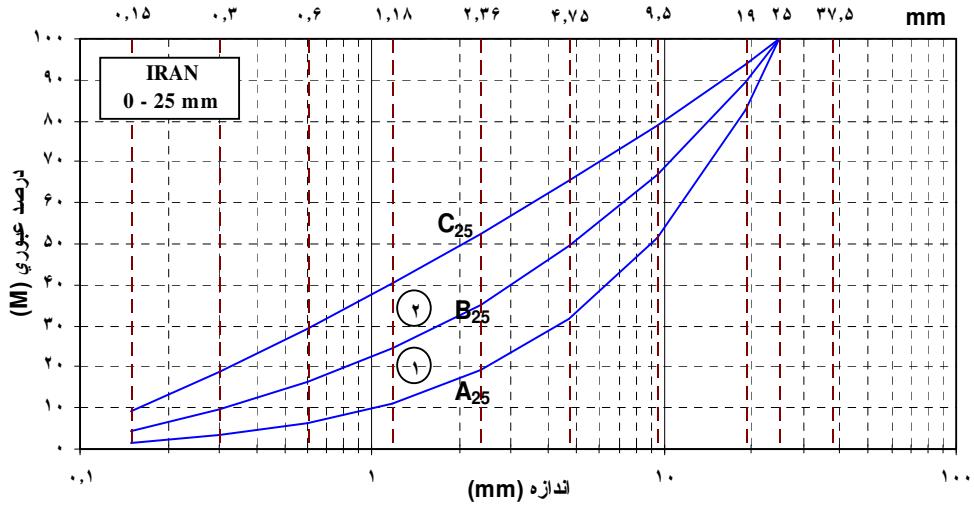
به صورت حجمی، منظور گردد.

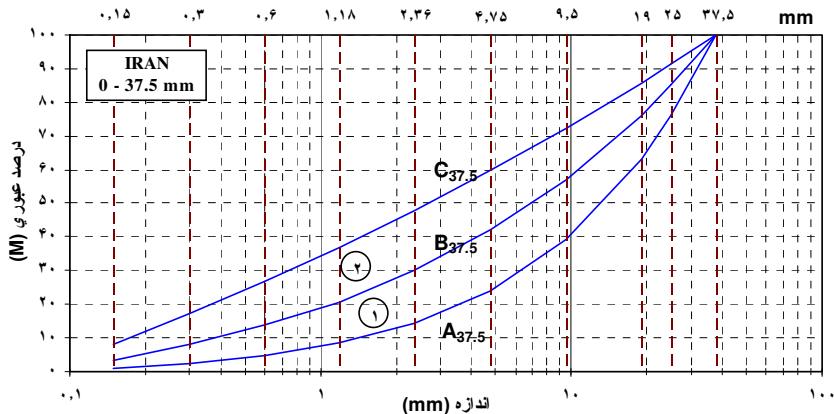
شکل ۲-۲ منحنی‌های دانه‌بندی مخلوط سنگدانه‌های ریز و درشت، با حداقل اندازه ۰/۵ میلی‌متر

شکل ۳-۴ منحنی‌های دانه‌بندی مخلوط سنگدانه‌های ریز و درشت، با حداقل اندازه ۱۹ میلی‌متر

شکل ۴-۴ منحنی های دانه بندی مخلوط سنگدانه های ریز و درشت، با حد اکثر اندازه ۲۵ میلی متر

شکل ۴-۵ منحنی های دانه بندی مخلوط سنگدانه های ریز و درشت، با حد اکثر اندازه ۳۷.۵ میلی متر

۳-۴ گام سوم: تعیین مقدار آب آزاد بتن

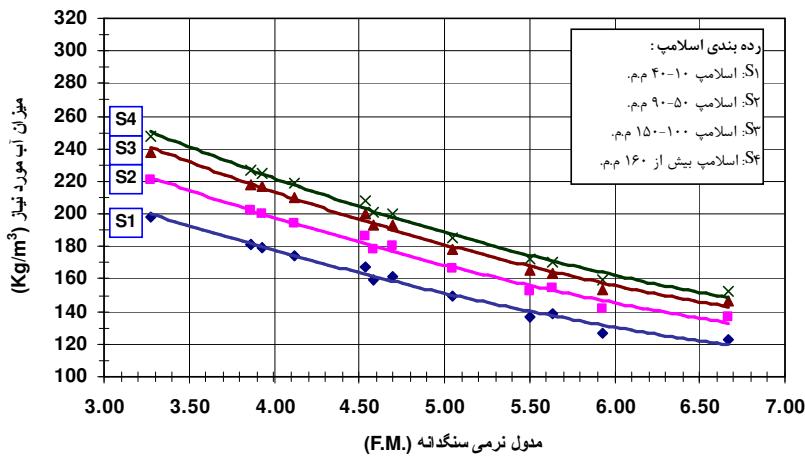
مقدار آب آزاد بتن، تابع عوامل متعددی مانند کارایی مورد نظر، حد اکثر اندازه سنگدانه، دانه بندی و نوع سنگدانه های مصرفی از نظر بافت و شکل است. مقدار آب مهمترین عامل

تأثیرگذار در کارایی بتن می‌باشد. افزایش مقدار آب باعث افزایش سهولت ریختن بتن و تراکم پذیری آن می‌شود. هرچند، افزایش آب، غیر از کاهش مقاومت، منجر به جداسدگی ذرات و آب انداختن می‌گردد.

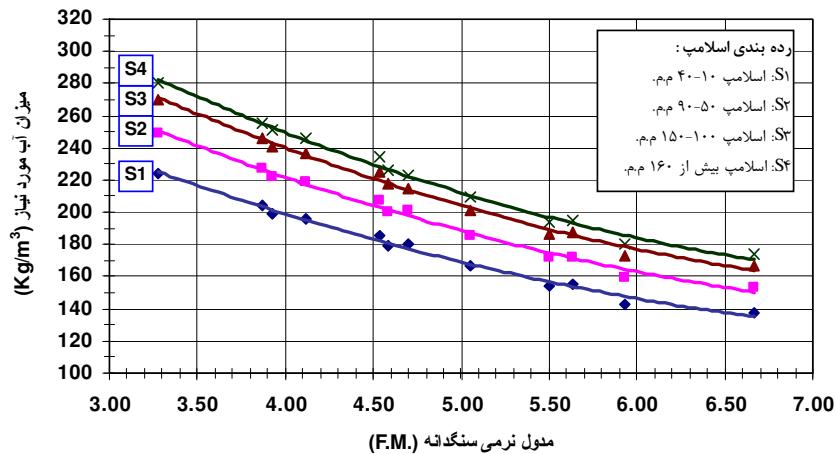
مقدار آب مخلوط باید در حدی باشد که جذب ذرات سنگانه شود و سپس فضای بین ذرات سنگانه را اشغال کند تا با ایجاد لایه‌ای از دوغاب سیمان بر روی سنگانه‌ها حالت روغنکاری را به وجود آورد. بر همین اساس، ذرات ریزتر نیاز به آب بیشتری دارند. از طرف دیگر، در صورت کمبود ذرات ریز (فیلر یا پرکننده)، بتن نمی‌تواند حالت خمیری نشان دهد، بنابراین نمی‌توان مقدار آب مخلوط را مستقل از دانه‌بندی سنگانه در نظر گرفت.

با استفاده از منحنی‌های شکل‌های ۶-۴ و ۷-۴ و بر اساس روانی مورد نظر و مدول نرمی مخلوط سنگانه می‌توان مقدار آب آزاد بتن را بر حسب کیلوگرم بر مترمکعب تعیین نمود. شکل ۶-۴ را برای سنگانه‌هایی که به مقدار نسبتاً کمی آب نیاز دارند، می‌توان ملاک قرار داد (سنگانه‌هایی گردگوش به بافت سطحی کاملاً صیقلی).

شکل ۶-۴ مقدار آب مورد نیاز بتن بر حسب مقدار روانی و مدول نرمی سنگانه‌ها (سنگانه‌هایی که به دلیل شکل و بافت خود، به آب کمی نیاز دارند)

شکل ۷-۴، در مواردی که سنگانه‌ها به مقدار نسبتاً زیادی آب نیاز دارد، به کار برده می‌شود (سنگانه‌های شکسته و با بافت سطحی زبر). همان‌گونه که مشاهده می‌شود هرچه مدول نرمی بیشتر شود، مقدار آب کمتری در طرح لازم است.

شکل ۴-۷ مقدار آب مورد نیاز بتن بر اساس مقدار روانی و مدول نرمی سنگدانه‌ها (سنگدانه‌هایی که به دلیل شکل و بافت خود به آب زیادی نیاز دارند)

این منحنی‌ها برای بتن‌هایی با عیار سیمان $350 \text{ kg}/\text{m}^3$ تهیه شده است، در صورتیکه عیار سیمان بیشتری بکار رود، لازم است به ازاء هر $10 \text{ kg}/\text{m}^3$ سیمان حدود $1-2$ آب را افزایش داد.

در مواردی که از ماده شیمیایی روان‌کننده یا فوق‌روان‌کننده در مخلوط بتن استفاده می‌شود، می‌توان مقدار آب مخلوط را حدود 5 تا 30 درصد کاهش داد، بدون آنکه در مقدار اسلامپ مورد نظر تغییری حاصل شود.

مقدار آب مورد نیاز برای رساندن رطوبت سنگدانه‌ها از حالت خشک یا مرطوب به حالت اشباع با سطح خشک باید نسبت به آب آزاد اصلاح شود.

همچنین به طور کلی حباب هوای عمدی موجود در بتن باعث کاهش آب آزاد برای تأمین کارایی می‌گردد. به ازای هر یک درصد حباب هوای عمدی (مازاد بر هوای ناخواسته)، $2/5$ درصد از آب آزاد مورد نیاز در مخلوط کاسته می‌شود.

۴-۴ گام چهارم - تعیین مقدار سیمان در بتن

پس از تعیین مقدار آب آزاد و نسبت آب به سیمان می‌توان مقدار سیمان را بر حسب kg/m^3 از فرمول ۱-۴ محاسبه کرد.

$$\text{نسبت آب به سیمان} \div \text{مقدار آب آزاد} = \text{مقدار سیمان} \quad (1-4)$$

پس از تعیین مقدار سیمان، لازم است تصحیح مقدار آب با توجه به بند ۳-۴ انجام شود و مجدداً مقدار سیمان تعیین گردد. این تصحیح فقط یک بار انجام می‌شود و نیازی به تکرار آن وجود ندارد. مقدار سیمانی که از رابطه ۱-۴ محاسبه می‌گردد، باید با مقدار حداکثر یا حداقل اعلام شده در مشخصات فنی و یا الزامات دوام مقایسه گردد. چنانچه مقدار سیمان محاسبه شده بیشتر یا کمتر از مقدار مورد نظر باشد، باید آن مقدار مورد نظر انتخاب گردد. در صورتیکه از مواد افزودنی معدنی جایگزین سیمان (دوده سیلیسی و یا خاکستر بادی) استفاده می‌شود، باید مقدار آب مورد نیاز و مواد سیمانی با در نظر گرفتن فاکتور مؤثر k محاسبه گردد.

اثر فاکتور k در تعیین دو عامل زیر در نظر گرفته می‌شود:

(الف) در تعیین نسبت آب به مواد سیمانی (نسبت آب به سیمان به صورت $(\text{مواد افزودنی} \times k + c) / w$ مطرح می‌شود).

(ب) در محاسبه حداقل مقدار مواد سیمانی در مخلوط‌های با عیار کم سیمان (300 kg/m^3)، ممکن است مخلوط طراحی شده به علت کمبود ذرات ریز، خشن گردد. لذا در این موارد توصیه می‌شود از مواد زیر برای جبران کمبود ذرات ریز استفاده شود:

﴿ پوزولان استاندارد (استاندارد ملی ایران ۳۴۳۳)

﴿ پودر سنگ آهک استاندارد

۴-۴-۱ فاکتور k برای خاکستر بادی

حداکثر مقدار خاکستر بادی باید مساوی و کمتر از ۳۲ درصد وزنی سیمان باشد. چنانچه مقدار جایگزینی بیشتر از ۳۲ درصد وزنی سیمان باشد، مقدار مازاد در تعیین رابطه $k / (c + kf)$ و محاسبه حداقل مقدار مواد سیمانی منظور نمی‌گردد. در جدول ۱-۴ مقادیر k بر حسب نوع سیمان مصرفی مشخص گردیده است.

جدول ۴-۱ مقادیر k بر حسب رده مقاومتی سیمان برای جایگزینی خاکستر بادی به جای سیمان

$k = 0/2$	برای سیمان‌های با رده مقاومتی ۲۲۵
$k = 0/4$	برای سیمان‌های با رده مقاومتی ۴۲۵ و بیشتر

در مواردی که حداقل مقدار مواد سیمانی با در نظر داشتن ویژگی‌های دوام تعیین می‌گردد، اجازه داده می‌شود حداکثر به مقدار $kg/m^3 [200 - \text{حداقل مواد سیمانی}] \times k$ ، از مقدار سیمان کاسته شود، به شرط اینکه مقدار مواد سیمانی (سیمان + خاکستر بادی) کمتر از حداقل مقدار سیمان تعیین شده بر اساس دوام نباشد.

۴-۴-۲ فاکتور k برای دوده سیلیسی

حداکثر مقدار دوده سیلیسی باید مساوی و کمتر از ۱۱ درصد وزنی سیمان باشد. چنانچه مقدار جایگزینی دوده سیلیسی بیش از ۱۱ درصد باشد، مقدار مازاد در تعیین رابطه $(c + ks) / w$ و تعیین حداقل مقدار مواد سیمانی منظور نمی‌گردد. در جدول ۴-۴ مقادیر فاکتور k بر حسب نسبت آب به سیمان مشخص گردیده است.

جدول ۴-۴ مقادیر k بر حسب مقدار آب به سیمان برای جایگزینی دوده سیلیسی به جای سیمان

توضیحات	فاکتور k	مقدار آب به سیمان
-	۲	کوچکتر یا مساوی $0/45$
در مواردی که احتمال خوردگی ناشی از کربناتاسیون و تهاجم ناشی از یخزدن و آب شدن بدون استفاده از مواد حباب‌ساز وجود داشته باشد، باید مقدار k مساوی ۱ در نظر گرفته شود.	۲	بزرگتر از $0/45$

مقدار $(\text{سیمان} + k \times \text{دوده سیلیسی})$ نباید کمتر از حداقل سیمان مورد نیاز برای شرایط دوام باشد. در مواردی که به علت الزامات دوام، مقدار حداقل سیمان، مساوی یا کمتر از $300 kg/m^3$ در نظر گرفته شود، نباید، مقدار کاهش سیمان محاسبه شده، در جایگزینی با دوده سیلیسی بیشتر از 30 کیلوگرم بر متر مکعب در نظر گرفته شود.

۵-۴ گام پنجم - تعیین مقدار سنگدانه در بتن

مقدار سنگدانه‌های اشباع با سطح خشک آخرين جزء مجھول بتن در اين روش طرح مخلوط می‌باشد که طبق فرمول ۴-۲ تعیین می‌گردد.

$$V_{A_{SSD}} = 1000 \cdot \left(\frac{c}{\rho_c} + \frac{w_f}{\rho_w} + \frac{D}{\rho_D} + V_a \right) \quad (4-2)$$

که در آن:

$V_{A_{SSD}}$ = جرم کل سنگدانه‌های اشباع با سطح خشک بر حسب kg/m^3

c = جرم سیمان بر حسب kg/m^3

w_f = جرم آب آزاد بر حسب kg/m^3

D = جرم مواد جایگزین سیمان بر حسب kg/m^3

V_a = حجم هوای موجود در بتن (عمدی و ناخواسته) بر حسب dm^3

ρ_c = جرم مخصوص سیمان بر حسب g/cm^3

ρ_w = جرم مخصوص آب بر حسب g/cm^3 که معادل ۱ منظور می‌شود

ρ_D = جرم مخصوص افزودنی معدنی بر حسب g/cm^3

پس با توجه به سهم بدست آمده برای سنگدانه‌های ریز و درشت در مخلوط سنگدانه و با در نظر گرفتن حجمی بودن دانه‌بندی‌های ارائه شده در بند ۴-۲، مقدار حجم سنگدانه‌های ریز و درشت به تکیک بدست می‌آید. با ضرب چگالی ذرات سنگدانه‌های ریز و درشت در حجم سنگدانه‌های منتظر آنها، وزن سنگدانه‌های ریز و درشت به تکیک در حالت اشباع با سطح خشک تعیین می‌شود. همچنین در جدول ۴-۳ مقدار درصد هوای ناخواسته موجود در بتن (V_a) بر اساس حداکثر اندازه سنگدانه به عنوان راهنمای ارائه شده است.

جدول ۴-۳ مقدار درصد هوای ناخواسته در بتن (V_a)

حداکثر اندازه سنگدانه (mm)	۳۸	۲۵	۱۹	۱۲/۵	۹/۵
درصد هوای ناخواسته	۰/۵-۱	۰/۷۵-۱/۰	۱-۲	۱/۲۵-۲/۰	۱/۰-۳

کارایی بتن یکی از پارامترهای مؤثر در مقدار هوای ناخواسته می‌باشد، لذا جهت تعیین درصد هوای با توجه به محدوده‌های ارائه شده در جدول ۴-۳، چنانچه کارایی نسبتاً زیاد باشد از مقادیر کم هوای اگر کارایی در حد کم باشد، باید از مقادیر زیاد هوای استفاده گردد.

Building and Housing Research Center

The National Method for Concrete Mix Design

**BHRC Publication No. S-479
2008**